

МАГИЯ.

На ранина при изгрѣвъ на зората,
 Излѣзе отъ селото още въ мракъ,
 На пѣтъ за воденицата съ колата
 Видѣ въ прахътъ на пѣтя сторенъ знакъ.

И прѣсни стѣпки дѣлятъ се отъ друма
 И губятъ се изъ росната трѣва.
 — „Магия е, си селянинътъ дума,
 Магесникъ ходи въ класили нивя.“

Изправи се на слога на високо,
 Разгледа той наоколо широко,
 И вижда и не вѣрва на очи:

Ей тамо край самотната топола
 Една жена разчорлена и гола
 Изкокна и прѣзъ нивитѣ търчи.

НИВА.

Излѣзе селянинъ на ранина въ недѣля
 Да насбиколи и ниви и ливади.
 Омарата току що се бѣ распилѣла,
 И блѣсна първи лжчъ по чуки и грамади.

Мирише въздухътъ на свѣжо и зелено.
 Трепти море роса додѣто погледъ стига,
 Трепти унесено полето огласено
 Съ молитвения химнъ на ранна чучулига.

Прѣкоси съ коня той ливадитѣ разлати
 И спрѣ се тамо ей до цѣфналата слива
 До трѣнестия слогъ на буйналата нива.

И вслушанъ въ ромона на класоветѣ злати
 Три пѣти той прѣкрѣсти се съ надежда тиха.
 И класоветѣ нему трижъ се поклониха.